

Sygn. akt VII U 879/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

Protokolant: Paulina Filipkowska

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2017 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy S. T. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wydanie zaświadczenia uprawniającego do darmowych leków

na skutek odwołania S. T. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 29 maja 2017 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 maja 2017 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych oraz ich rodzin, ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego w brzmieniu ustalonym przepisami ustawy z dnia 11 października 2002 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ustawy o kombatantach, odmówił S. T. (1) prawa do zaświadczenia uprawniającego do otrzymywania bezpłatnych leków (decyzja z dnia 29 maja 2017 r., k.140 a.r. tom I).

S. T. (1) dnia 21 czerwca 2017 r. złożył za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od powyższej decyzji organu rentowego. Odwołujący wskazał, że jest kombatantem, a w okresie stalinowskim był prześladowany i osadzony jako więzień polityczny w zakładzie karnym. Dodał, że choruje na nadciśnienie, niedoczynność tarczycy, cukrzycę typu II, polineuropatię, depresję i raka złośliwego pęcherza moczowego. Wobec tego wniósł o przyznanie mu prawa do bezpłatnych leków (odwołanie z dnia 21 czerwca 2017 r., k.2-3 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 26 lipca 2017 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że z akt sprawy wynika, iż odwołujący nie pobiera renty na podstawie przepisów ustawy dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych oraz ich rodzin, ani na podstawie ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego. Wobec tego odwołującemu nie przysługuje książka inwalidy wojennego ani legitymacja osoby represjonowanej, o których mowa odpowiednio w Rozporządzeniu Ministra

Polityki Społecznej z 23 czerwca 2004 r. w sprawie trybu wydawania i anulowania książki inwalidy wojennego, dokumentów wymaganych do jej wydania oraz wzoru książki inwalidy wojennego oraz rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z 11 marca 2003 r. w sprawie trybu wydawania i anulowania legitymacji osoby represjonowanej, dokumentów wymaganych do jej wydania oraz wzoru legitymacji osoby represjonowanej. Organ rentowy nie może więc zaświadczyć o powyższym (odpowiedź na odwołanie z dnia 26 lipca 2017 r., k.11 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący S. T. (1), ur. (...), od 7 stycznia 1992 r. pobiera emeryturę. Od 1999 r. odwołujący otrzymuje do emerytury dodatek kombatancki (decyzja o przyznaniu emerytury z dnia 10 czerwca 1992r., k.17 a.r. tom I).

Dnia 29 grudnia 2004 r. odwołujący złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z uwięzieniem politycznym. Decyzją z dnia 26 kwietnia 2005 r. organ rentowy odmówił mu prawa do renty. W uzasadnieniu wskazano, iż Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła u odwołującego całkowitej ani częściowej niezdolności do pracy w związku z uwięzieniem politycznym. Zaznaczono, że orzeczono u odwołującego całkowitą niezdolność do pracy wynika z ogólnego stanu zdrowia. Z tych względów brak jest podstaw do przyznania i wypłaty wnioskowanej renty. S. T. (1) wniósł odwołanie od niniejszej decyzji, inicjując tym samym postępowanie sądowe. Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 15 listopada 2005 r. oddalił odwołanie S. T. (1) i utrzymał w mocy decyzję organu rentowego. Orzeczenie to stało się prawomocne z dniem 22 grudnia 2005 r. (wniosek o rentę wraz z załącznikami, k.1-5 a.r tom II, decyzja organu rentowego z dnia 26 kwietnia 2005 r., k.5 a.r. tom II, wyrok SO z dnia 15 listopada 2005 r., k.14 a.r. tom II).

Dnia 26 kwietnia 2017 r. odwołujący złożył wniosek o wydanie zaświadczenia uprawniającego do otrzymywania bezpłatnych leków, z uwagi na trudną sytuację finansową oraz zły stan zdrowia. Wskazał, że jest kombatantem, a także był więźniem politycznym okresu stalinowskiego. Odwołujący dołączył do wniosku kopię legitymacji Związku (...) oraz zaświadczenia uprawniające go do ulg i świadczeń określonych w ustawie z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (wniosek wraz z załącznikami, k.132-138 a.r. tom I).

Po rozpatrzeniu wniosku odwołującego organ rentowy wydał w dniu 29 maja 2017 r., decyzję znak: (...), którą odmówił odwołującemu wydania zaświadczenia (decyzja z dnia 29 maja 2017 r., k.140 a.r.).

W związku z niekorzystną decyzją organu rentowego, S. T. (1) złożył odwołanie do Sądu Okręgowego, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 21 czerwca 2017 r., k.2-3 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych. Zdaniem Sądu, powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie S. T. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 29 maja 2017 r., znak: (...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

W myśl art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 poz. 1255 ze zm., dalej: ustawa o kombatantach), kombatancom będącym inwalidami wojennymi lub wojskowymi przysługują świadczenia pieniężne i inne uprawnienia przewidziane w przepisach ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 871 ze zm., dalej: ustawa o zaopatrzeniu inwalidów wojennych). Ustęp 2 pkt 1 tego przepisu stanowi, że świadczenia pieniężne i inne uprawnienia przewidziane w przepisach ustawy, o której mowa w ust. 1, z wyłączeniem uprawnienia określonego w art. 23b tej ustawy, przysługują

na zasadach określonych w tych przepisach również osobom, które zostały uznane za niezdolne do pracy wskutek niezdolności do pracy pozostającej w związku z pobytem w miejscach, o których mowa w art. 3 i art. 4 ust. 1. Z kolei art. 12 ust. 5 ustawy o kombatantach stanowi, że dokumentem potwierdzającym prawo do korzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1, jest legitymacja osoby represjonowanej wystawiona przez organ rentowy.

Stosownie do art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 1793) inwalidom wojennym oraz osobom represjonowanym, ich małżonkom pozostającym na ich wyłącznym utrzymaniu oraz wdowom i wdowcom po poległych żołnierzach i zmarłych inwalidach wojennych oraz osobach represjonowanych, uprawnionym do renty rodzinnej, przysługuje bezpłatne zaopatrzenie w leki oznaczone symbolami "Rp" lub "Rpz".

Definicję inwalidy wojennego zwiera art. 6 ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych, zgodnie z którym inwalidą wojennym jest żołnierz, który został uznany za niezdolnego do pracy wskutek inwalidztwa powstałego w związku z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych w czasie: pełnienia w okresie wojny 1939-1945 służby w Wojsku Polskim, w polskich formacjach wojskowych przy armiach sojusznicych oraz w oddziałach ruchu podziemnego lub partyzanckiego prowadzących na obszarze Państwa Polskiego walkę z hitlerowskim okupantem; uczestniczenia w walkach z oddziałami Ukraińskiej Powstańczej Armii oraz grupami Wehrwofu. Za inwalidę wojennego uważa się również żołnierza mającego obywatelstwo polskie, który został zaliczony do jednej z grup inwalidów wskutek inwalidztwa powstałego w związku z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych w czasie pełnienia w okresie wojny 1939-1945 służby w Armii Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich oraz w innych armiach sojusznicych, a także w oddziałach antyfaszystowskiego ruchu podziemnego lub partyzanckiego działających na obszarze innych państw (art. 6 ust.2 ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych).

Za inwalidztwo powstałe w związku z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych uważa się inwalidztwo będące następstwem zranień, kontuzji i innych obrażeń lub chorób doznanych: w walce z wrogiem, na froncie lub w związku z pobytem na froncie, wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej w czasie określonym w art. 6, w związku z pobytem w niewoli lub w obozie dla internowanych, w związku z udziałem w ruchu podziemnym lub partyzanckim oraz z pobytem w niewoli, w obozach koncentracyjnych lub w więzieniach za udział w tym ruchu (art. 7 ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych).

W niniejszej sprawie odwołujący domagał się wydania zaświadczenia, które potwierdzałoby jego uprawnienie do otrzymywania bezpłatnych leków, z uwagi na fakt, iż jest kombatantem. Zaakcentowania wymaga, iż do nabycia tego rodzaju uprawnienia nie jest wystarczające posiadanie statusu kombatanta. Uzyskanie uprawnienia do darmowych leków wiąże się ściśle z posiadaniem uprawnień do renty wynikającej z ustawy o kombatantach. Osoba starająca się o taką rentę musi wykazać nie tylko fakt, że jest niezdolna do pracy, ale i to, że niezdolność ta spowodowana jest schorzeniami powstałymi w związku z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych. Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż decyzją z dnia 26 kwietnia 2005 r. organ rentowy odmówił odwołującemu prawa do takiej renty, bowiem jego niezdolność do pracy nie miała związku z uwięzieniem politycznym, lecz wynikała z ogólnego stanu zdrowia.

Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, od 7 stycznia 1992 r. odwołujący jest uprawniony do emerytury przyznanej mu na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz.U. Nr 40, poz. 267 ze zm.) jako pracownik, z tytułu zatrudnienia. Jak to zostało wcześniej wspomniane, przyznanie uprawnienia do bezpłatnego zaopatrzenia w leki, o które wnioskował odwołujący, byłoby możliwe jedynie w sytuacji gdyby skarżącemu przysługiwały świadczenia pieniężne z tytułu ustawy o kombatantach lub ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych, tj. jeśli odwołujący zostałby zaliczony do jednej z grup inwalidów wskutek inwalidztwa pozostającego w związku z pobytem w miejscach represji. Z taką sytuacją nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Wobec powyższego niezasadne jest roszczenie odwołującego o przyznanie uprawnienia do bezpłatnych leków, a zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Marcin Graczyk

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)